

capo II

Splín a uplakaný počasí
padá mi na řasy první jarní sníh
čas odklepává vteřiny
rozestlaný peřiny pohltily smích

Řeky proud uvnitř těla bolí
do moře teče plnej soli
jako moje oči rozmazaný slzy
je pozdě anebo brzy

Spát, zapomenout na mraky
uvěřit v zázraky, tak rád bych žil
smát se nejenom navenek
ve víru myšlenek najít svůj cíl

Noc uzavírá prázdnotu
dál vstříc jdu životu v bláhových snech
kříž, to je moje znamení
na cestě kamení, pod hlavou mech
Bolí mě vzpomínky i snění
tak kdy už přijde rozhřešení
hluboko, hluboko v bezedný díře
drtím své srdce do hmoždíře

Sny to je moje prokletí
na začátku století, na kraji srázu
strom samotinkej na poli
za chvílí povolí větru a mrazu

Život mi pod rukama klouže
kam šlápnu, všude samý louže
pohádka končí jako vždy špatně
poslední psaní v nebeský šatně